

og jeg har stillet dette Ændringsforslag, fordi vi føler os overbeviste om, at naar det kommer ned til det andet Ting, vil det blive vedtaget dér. Man er nemlig dernede i alle Lejre saa temmelig enig om, at det nu vedtagne er en Uretfærdighed, og naar det blev vedtaget sidst, skyldtes det efter min Opfattelse den Omstændighed, at Tinget var noget faatalligt. Jeg tror, at den Majoritet, der var, og som jo kun var ringe, vil forsvinde ved en ny Afstemning.

Der er blevet anket over, at Skylden ligger hos Folketingets Finansudvalgs Medlemmer, som ikke har bragt Sagen frem og stillet Forslag derom, men naar man læser Forhandlingerne derom i det andet Ting, vil man se, at Finansudvalgsmedlemmer af forskellige Partier beklager denne Stilling og opfordrer til at stemme for Ændringsforslaget. Jeg kan saaledes henviser til min Partifælle, den ærede Folketingsmand for Aalborg (N. C. Christensen), og Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), der tilhører det konservative Folkeparti. Begge disse Medlemmer udtalte sig paa en saadan Maade, at man faar den Opfattelse, at det gjorde dem ondt. De indsaa, det var urigtigt, at der ikke fra Finansudvalgets Side var fremkommet Forslag fra et Flertal eller et Mindretal om denne Sag. Naar de ikke har fremsat et saadant Forslag, faar man ganske tydeligt og klart Opfattelsen af, at det i væsentlig Grad skyldes, at Undervisningsministeren i Finansudvalget har holdt sig til, at Loven af 1899 stod hindrende i Vejen, og man vilde ikke gaa mod Loven. Vi skal alle bøje os for Loven, og man vilde ikke gerne ophæve en Lovbestemmelse ved Tillægsbevillingsloven. Af den Grund har de afholdt sig fra at stille Ændringsforslag. Men da de senere blev gjort opmærksom paa, at Loven ikke var nogen Hindring for, at Københavns Kommune kunde faa det forøgede Tilskud, saa baade talte og stemte de ivrigt for at faa Forslaget gennemført i Folketinget. Det lykkedes imidlertid ikke. Forslaget faldt med et lille Flertal. De to Medlemmer talte ikke valent og lukent, de talte tværtimod som to Medlemmer, der var blevet klare over, at de havde begaaet en Fejl, og nu bestræbte sig for at gøre den god igen. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier: Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) siger: „Jeg kan ikke se, at det er rimeligt, at Københavns Kommune til sit Skolevæsen faar et ringere, kun halvt saa stort Tilskud som

det øvrige Land“. Og senere: „Altsaa, som en gentagen Protest mod den Uretfærdighed, der vises mod Københavns Skolevæsen, og i Fortsættelse af, hvad der tidligere fra vor Side er foretaget med Hensyn til dette Spørgsmaal, vil jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for det af et større Antal Medlemmer stillede Underændringsforslag om at forhøje Tilskuddet til København saa meget, at Byen derigennem bliver sat i Standtil paa nogenlunde lignende Vilkaar som det øvrige Land at yde sit Lærerpersonele et Dyrtdstillæg“.

Det andet Medlem udtalte sig paa lignende Maade. Man ser, at der i Folketinget raader en Stemning i alle Partier for at gennemføre Forslaget, og jeg har den Opfattelse, at hvis Forslaget nu atter kommer derned, vil det blive vedtaget. Derfor vil jeg anbefale det til ærede Medlemmers Velvillie, saa at det eventuelt kan blive gennemført i dette Ting og ogsaa vedtaget i det andet.

Ordføreren (J. Pedersen): Med Hensyn til Realiteten af det Forslag, som det ærede Medlem nu anbefalede, skal jeg i Tilslutning til Undervisningsministeren fra raade dets Vedtagelse. Jeg tror ikke, at Forholdet er det, som det ærede Medlem hævdede, at Forslaget ikke er fremkommet i Finansudvalget, fordi man var uvidende om, hvorledes Forholdet virkelig var. Naar de to Medlemmer af Finansudvalget senere har udtalt sig til Fordel for dette Forslag, tror jeg ikke, at Grunden kan have været den, at de er blevet bedre oplyst, medens de tidligere mente, at det var umuligt af Hensyn til den vedtagne Lov at give et Ekstratilskud til Københavns Kommune til Dyrtdstillæg til Lærerne. Nej, man har sikkert i Finansudvalget ment, at det var urigtigt ved en Ændring paa Tillægsbevillingsloven at afgøre, hvilket Bidrag Staten under den ene eller den anden Form skulde give til Københavns Skolevæsen. Man er gaaet ud fra, at det er rigtigt at tage det op til Overvejelse, naar der i det hele bliver Tale om Skolevæsen. Naar vi senere kommer til disse Spørgsmaal, kan man overveje, om det er rigtigt at gribe ind og indføre andre Principper end dem, der hidtil har været gældende med Hensyn til disse Tilskud. Disse Principper maa forstændigvis prøves, naar man faar hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Jeg tvivler ogsaa meget om, at det ærede Medlem har Ret i, at dette Forslag nu vilde blive vedtaget i det andet Ting. Der blev jo dér afgivet 32 Stemmer for det og 40 mod det.